

Nie podobna w chwili obecnej nie widzieć jednej prawdy, mianowicie, że nowoczesny kapłan katolicki jest bardzo intensywnie zajęty. Zarówno w duszpasterstwie parafialnym, jak w pracy szkolnej, naukowej i społecznej znajdziemy w chwili obecnej konfratrów, którzy nie tylko że nie są dotknięci klęską bezrobocia, ale mogliby jeszcze zatrudnić dwóch czy trzech współpracowników, zastępców, sekretarzy, by zadośćuczynić wszystkim uzasadnionym życzeniom zgłaszających się do nich dusz.

To położenie „pracowite” nowoczesnego duszpasterza jest bezsprzecznie owocem wielkiej łaski bożej. Stanowi ono zarazem tytuł odpowiedzialności i podstawę dalszego wielkodusznego dźwignia wzwyż siebie i owieczek swoich w myśl wspaniałej Encykliki Ojca Świętego Piusa XI o Katolickim Kapłaństwie.

Duszpasterz, silnie obciążony codziennymi obowiązkami, nie potrafi dzisiaj już zdobyć się ani na systematyczne zgłębienie nowszych traktatów teologicznych, ani też na wszechstronne zastosowanie współczesnych zdobyczy świętej nauki, ani wreszcie na samodzielne rozwiązanie, w świetle zasad wiary, problematyki współczesnego w szalonym tempie przeobrażającego się życia ludzkiego.

Wspomnianych zadań dokonać mogą jednak ci kapłani, których św. Tomasz z Akwinu nazywa „theologiae doctores”. Oni to, biorąc udział w urzędzie nauczycielskim Biskupa Ordynariusza, są „jakoby przednimi budowniczymi duchowego domu, gdyż badają i uczą, jakim sposobem duchowieństwo parafialne winno sprawować dzieło zbawienia dusz” (Quodl. I qu. 7, art. 14).

Biskupi i Kapłani Prymasowskiej Metropolii Gnieźnieńsko-Poznańskiej z czułością zachowali tradycję apostołstwa słowa drukowanego przekazaną im po zasłużonych pracownikach „Archiwum Teologicznego”, „Przeglądu” i „Miesięcznika Kościelnego”.

Dwadzieścia lat po opatrnościowym wskrzeszeniu Państwa Polskiego nadeszła chwila, by zaktualizować nurtujące od szeregu lat na ziemiach naszych prądy duchowe. Zmierzaly one ku opracowaniu zarówno aktualnych teologicznych zagadnień jak i palących problemów duszpasterskich. Ujmując je dzisiaj w formę kwartalnika dla duszpasterzy pragniemy tym sposobem przyczynić się do utrzymania i spotęgowania typu światłego i świątobliwego kapłana duszpasterza, kapłana patrioty, kapłana wedle Serca Chrystusa Króla, Dobrego Pasterza.

Zamierzamy objąć jak najszersze dziedziny nowoczesnego duszpasterstwa wpływem nauki świętej i doświadczenia kapłańskiego. Stawiamy tedy w „Teologii Praktycznej” do dyspozycji braci-kapłanów owoce swych rozważań, modlitw i prac, a prosimy serdecznie o życzliwą i żywą współpracę na froncie duszpasterskim zajętych konfratrów, byśmy wspólnym apostołskim wysiłkiem zdolali utrwalić, pogłębić i rozbudować rodzimy Kościół katolicki na ziemiach do swobodnego życia zmarłychwstalej Ojczyzny naszej.

„Na próżno będziecie budować kościoły, odprawiać misje, zakładać szkoły, wykonywać dobre uczynki wszelkiego rodzaju; wszystkie wasze zabiegi będą daremne, jeżeli nie będziecie umieli używać broni odpornej i zaczepnej, jaką jest szczerze katolicka prasa.”

Pius X.